

Tajemnicze woreczki

Propozycja instruktażu (kształcenie polisensoryczne) — bryły geometryczne

Opis: Małgorzata Miksza, Anna Głowacka

Dostępność zakupu materiału: topic.com.pl/presta/610-edukacja-sensoryczna

Zawartość: 2 woreczki, po 12 brył geometrycznych w każdym woreczku.

Cele

- Ćwiczenie doznań zmysłowych (zmysł dotyku); wprowadzenie do stereometrii i geometrii.
- Rozpoznawanie i nazywanie brył geometrycznych oraz ich charakterystycznych cech.

Dodatkowo: doświadczenia w liczeniu (zakres do 24).

Kontrola błędu

Dotykowa, wzrokowa.

Rada

Jak tylko to możliwe, zabawy prowadzić z zamkniętymi oczami. Najpierw dziecko rozpoznaje, co zawierają woreczki: wyjmuje po kolei z każdego wszystkie bryły; dajemy czas, aby dziecko każdą bryłę wzięło do ręki i doświadczyło jej kształtu. Dziecko zauważy, że w obu woreczkach są takie same bryły, może je zestawić w pary. Najpierw może bryły „po swojemu” opisywać (np. kula — to piłeczka...).

Przykłady ćwiczeń i zabaw

- Wyjmujemy z woreczka wybraną bryłę, podajemy ją dziecku, by dotykiem zbadało jej kształt; prosimy, by w drugim woreczku odnalazło dotykiem tę samą bryłę.
- Wyjmujemy z woreczka wybraną bryłę, podajemy ją dziecku, by dotykiem zbadało jej kształt; chowamy ją do woreczka i prosimy, aby dziecko jednocześnie lewą i prawą ręką w obu woreczkach odszukało tę bryłę (dziecko tworzy pary).
- Wyjmujemy z woreczka wszystkie bryły: jeśli potoczmy kulę, nadamy nazwę „toczy się” (podobnie jajo); gdy weźmiemy sześciąt, dziecko doświadczy pojęcia „przewraca się”, „przesuwa”. Walec toczy się, przewraca, przesuwa. Niektóre bryły się kołyszają.
- Zapraszamy dziecko, aby wyszukało w jednym woreczku bryłę, która się toczy lub przewraca, toczy się i przewraca, przesuwa lub kołysze się — proponujemy inne kombinacje. Podobnie z dwoma woreczkami jednocześnie.
- Nadawanie nazw bryłom geometrycznym: „kula”, „sześciąt”, „prostokątów”, „walec”, „jajo”.
- Prosimy, aby dziecko w jednym woreczku wyszukało wszystkie bryły, które się przewracają, potem w obu jednocześnie; podobnie z bryłami, które się toczą itd.
- Dziecko sprawdza, które bryły można tak na siebie nałożyć, aby licowały podstawy.
- Bryły można przeliczać (parami lub kolejno) w jednym lub w obu woreczkach.

- Wybieramy bryłę — dziecko szuka w otoczeniu przedmiotów o tym kształcie, np. kule, sześciany itd. Tworzenie zbiorów.
- Własne pomysły zabaw...

Uwaga do punktów 3 i 5

Wymienione nazwy wprowadzamy w przypadku braku oryginalnego materiału Montessori (niebieskie bryły geometryczne), czyli: pojęcia „toczy się”, „przewraca”, „przesuwa”, „kołysze się”; nazwy brył, np. kula, sześcian, walec, prostopadłościan itd. Lekcje nazw prowadzimy, stosując lekcję trójstopniową (jeśli nie były prowadzone w pracy z niebieskimi bryłami geometrycznymi).

Np. wprowadzamy nazwy: kula, sześcian, walec.

I stopień

Na stoliku lub dywaniku przygotowujemy kulę, sześcian i walec. Podajemy po kolei każdą z nich dziecku, nadając nazwy: „To jest kula.” „To jest sześcian.” „To jest walec.”

II stopień

Zachęcamy dziecko do aktywności, np. poprzez polecenia: „Podaj mi kulę!”, „Połóż walec na górze dywanika!”, „Sześcian połóż na dole dywanika!”, „Na środku dywanika połóż kulę!”, „Obok połóż sześcian!”, „Obok sześcianu — walec!”, „Kulę połóż na stoliku obok!”, „Na sąsiednim dywaniku połóż walec!”, „Sześcian połóż na krześle!”, „Przynieś mi walec!”, „Przynieś kulę!”, „Przynieś sześcian!”, „Walec połóż na oknie!”, „Sześcian obok drzwi!”, „Kulę podaj koledze!”, „Przynieś na dywanik sześcian!”, „Przynieś kulę!”, „Przynieś walec!” (Miejsca rozłożenia brył są przykładowe.)

III stopień

Podajemy kolejno bryły dziecku i pytamy: „Co to jest?”

Uwaga: jeśli dziecko w czasie powyższej lekcji lub zabawy czegoś nie pamięta lub pomyli się (II lub III stopień), nie poprawiamy. Prowadzimy lekcję lub zabawę od początku albo powracamy do niej w innym czasie.

Materiał metodyczny do pracy z bryłami geometrycznymi. Źródło: materiały własne Polskiego Stowarzyszenia Montessori (montessori-centrum.pl/materialy/instruktaż-nr-2).